

Dorel SCHOR

SCHIȚE UMORISTICE (114) – HAMLET

În urmă cu câteva seri, în sala casei de cultură din orașul nostru, a avut loc premiera piesei „Hamlet” de Shakespeare, în interpretarea unui colectiv talentat de artiști amatori. Am scris o cronică a spectacolului conform cu regulile genului. Adică, am consacrat o treime din text piesei și autorului, o treime modulului în care interpreții și-au făcut datoria și o treime felului încurajator în care publicul a primit evenimentul cultural. Am prezentat imediat materialul redactorului șef al ziarului din oraș.

- Ești grozav! M-a lăudat el generos, ai surprins esența fenomenului și subtilitatea subiectului. Cronică va avea un ecou deosebit în localitate. Mai ales partea cu interpreții... Cred numai că ar trebui să subliniezi mai mult faptul că ei sunt amatori, să precizezi cu ce se ocupă...

- Bine, am spus. Hamlet, de exemplu, e funcționar la primărie. Răspunde de înscrierea copiilor la grădinițe.

- Bravo! S-a entuziasmat șeful. Atunci notează: Cutare, cum îl cheamă, lucrează sub îndrumarea permanentă și neobosită a primarului nostru care, în cele două cadențe electorale, a reușit să schimbe fața localității noastre, prin construirea unei faleze pe malul mării și a unui complex comercial, a inaugurat sezonul turistic și a conexas taxele municipale la...

- Bine, am îndrăznit timid, dar primarul nu joacă nici un rol.

- Ohoho, m-a corectat șeful. Și încă ce rol! Mai departe... Cine e Julieta?

- Julieta e din altă piesă. Aici o avem pe Ofelia. E profesoară de gramatică la liceu. Foarte talentată.

- Foarte bine că-i talentată, dar noi nu avem probleme cu gramatica. Noi avem probleme cu fizică. Lior al meu se descurcă greu cu materia... Profesoara de fizică nu joacă în piesă?

Mi-am exprimat regretul.

- Nu-i nimic, notează te rog: „gramatica, la fel ca fizică predată de colega ei, profesoara Martiano, care s-a făcut cunoscută prin capacitatea ei profesională etaca, etaca”. Trebuie să avem grijă și de alte cadre didactice, nu-i așa?! Mai departe, cine joacă tatăl, sau umbra lui, ce scrie aici?

O voce mare: doctorul Ben David, de la laborator.

- Excelent, cu medicii trebuie să te ai bine, nu se știe niciodată... Laboratorul mă interesează mai puțin, găsește o formulă, îl lauzi pe Ben David, faci legătura cu policlinica și îmi notezi câte un specialist în fiecare domeniu. Cum ar fi: „în sala am remarcat cu satisfacție elita noastră medicală, printre care pui un ortoped, cu distincție

soție, un cardiolog, să nu avem nevoie, cu fermecătoarea sa doamnă, un urolog, ferească dumnezeu, cu logodnica și așa mai departe, în funcție de ce boli există... Aș mai avea nevoie de câteva cuvinte despre agenția de voiaj "Mondial", nu strică să ne facă reducere la excursii...

Am operat imediat o schimbare în text, trecând cu discreție de la călătoria lui Rosencranz și Guildenstern la Rozenberg și Goldenberg, proprietarii agenției, care oferă locuitorilor din orașul nostru și din împrejurimi, la prețuri rezonabile și în rate convenabile, excursii pe toate continentele, inclusiv la castelul Elsinor din Danemarca.

- Ești mare! M-a lăudat șeful. Asta o să aducă precis și câteva reclame comerciale la sfârșit de sezon. Mai departe, cine-i ăsta, Polonius..!?

- Polonius e tatăl Ofeliei.. Interpretul e funcționar la fisc.

- Nici nu mă miră, masahnasaua e plină de polonezi... Pe ăsta îl lauzi sobru, gen talent viguros, funcție subtilă, discreție eficientă... Să fie ca investiție, să ne ferească sfântul.

Pentru că textul cronicii de spectacol s-a lărgit, dar spațiul tipografic rămăsese același, a trebuit să tai din gros. Am renunțat la partea consacrată piesei și autorului care, oricum, nu este concetățean cu noi, i-am lăudat pe interpreți și pe colegii lor de serviciu și, când să pomenesc de regizor, o reputată figura din lumea artei scenice, șeful a intervenit iar.

- De ce ai scris "celebrul Matatiahu Miller"?

- Păi, e celebru, a luat premiul Herman pentru regie, e director artistic la Munchen, a montat piese la Praga...

- Bine, a acceptat dânsul, scrie un rând despre el, dar adăugă un paragraf despre Miller-Electrice, televizoare, mașini de spălat, dividiuri, frigidere și așa mai departe. De ăștia o să mai avem nevoie, nu de regizor...

- Dar cum naiba să-l bag în text?! Am protestat. Aceasta e întrebarea!

- Ei, asta e deja treaba ta. Tu ai fost la spectacol, tu ai scris cronică, tu ești specialist în Șecspir, mai descurcă-te și singur!

Dorel SCHOR
Tel Aviv, Israel
21 mai 2017